

Думку відповідача по даній справі щодо зняття з реєстрації її неповнолітнього сина року народження, дізнатися не вдалося, оскільки за місцем реєстрації вони не проживають (акт обстеження умов проживання від 13 листопада 2018 року, складений службою у справах дітей Білоцерківської міської ради).

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Враховуючи положення, передбачені ст.ст. 317, 383, 391 Цивільного кодексу України, ст. 150 Житлового кодексу України, власник майна має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження майном, використовувати помешкання для власного проживання, проживання членів своєї сім'ї, інших осіб.

Відповідно до ч. 2 ст. 405 Цивільного кодексу України член сім'ї власника житла втрачає право на користування цим житлом у разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік, якщо інше не встановлено домовленістю між ним і власником житла або законом.

Водночас, чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із п. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України - дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно із ч. 2 ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. А статтею 18 вищевказаного Закону окреслено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

Частиною 2 ст. 29 Цивільного кодексу України визначено, що фізична особа, яка досягла чотирнадцяти років, вільно обирає собі місце проживання. Згідно із ст. 6 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» - реєстрація місця проживання за заявою особи може бути здійснена органом реєстрації з одночасним зняттям з попереднього місця проживання.

14 листопада 2018 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності позивача по справі . Він повідомив, що відповідачі по даній справі зареєстровані в його квартирі, але вже тривалий час фактично проживають за кордоном. Дослідивши матеріали справи, враховуючи вищенаведені норми чинного законодавства України, комісія дійшла до висновку, що питання визнання неповнолітнього року народження, таким, що втратив право користування за адресою: , необхідно покласти на розсуд суду і рекомендувала службі у справах дітей міської ради готувати відповідний висновок до суду

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами неповнолітньої дитини, відповідно до ст. 47 Конституції України, ст.ст. 29, 317, 383, 391, ч. 2 ст. 405 Цивільного кодексу України, ст. 150 Житлового кодексу України, ч.7 ст.7, ст. 19 Сімейного кодексу України, ст.ст. 8, 18 Закону України «Про охорону дитинства», ст. 6 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для

України 27 вересня 1991 року), пп. 4 п. 6 ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Питання визнання _____ року народження, таким, що втратив право користування житловим приміщенням за адресою:

_____, покласти на розсуд суду.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Г. Дикий